

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

13 [i. e. 18] Semel exclusa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

que suspensæ, donec plenè restituerint quicquid de bonis perceperint supradictis, ut c. quia sepe de elect. in 6. Quæ suspensiois pœna incurritur, procedit, & habet etiam locum in omni envelopamento, quod provenit ex jurisdictione, & sigillo curiæ ecclesiasticæ vel secularis, aut aliàs undecunque, quod ad Prælatos, ecclesiis non vacantibus, pertineret, deductis tamen rationabilibus expressis, Clement. statutum eodem titul. ac ubique glossa Doctor. & Cardin. Tolet. in Instruct. Sacerdot. lib. 1. capite 48. numer. 10. & 11. & Concil. Tridentin. capit. 16. de re-form. sess. 24.

14. Frequenter etiam quaritur ꝑ super bonis emphyteuticis mortuo emphyteuto investito, an fœmina ab eo descendens, & extranei succedant. Hoc casu verba investituræ sunt ponderanda, quia, aut investitura antiqua fuit facta cum clausula pro se, & hæredibus, aut pro se, & hæredibus quibuscumque, seu quibus dederit.

Primò casu, aut illa fœmina est hæres universalis investiti, aut particularis; si est hæres universalis, eo quod qualitatem illam hæreditariam habeat emphyteusis, transit ad fœminam, Bero. conf. 93. num. 46. vol. 1. ut per Clar. post alios pro communi opinione citatos in lib. 4. sentent. §. emphyteusis. quest. 83. vers. aut verò: si

15. ꝑ autem non est hæres universalis, eo quod qualitatem illam hæreditariam nõ habeat, emphyteusis ecclesiastica non transit ad fœminas, quia illa clausula pro se, & hæredibus in contractu emphyteutico posita, ubi agitur de bonis ecclesiasticis, excludit fœminas non habentes illam qualitatem hæreditariam, Bart. in l. iusurandum, §. si liberi, num. 6. ff. de oper. liber. Clar.

in dict. §. emphyteusis, quest. 28. vers. hanc etiam numer. 1. & Bero. eodem conf. 93. numer. 21. cuius ea est ratio, quia ꝑ dicta clausula importat emphyteusim hæreditariam, Alexand. conf. 10. numer. 80. & seq. volum. 3. Curt. Jun. conf. 155. Socin. Jun. conf. 58. numer. 10. & 16. volum. 2. Bero. conf. 107. numer. 30. eodem vol. 1. Burs. post plures alios, conf. 92. numer. 23. cum sequent. & Roland. à Vall. conf. 67. numer. 9. volum. 1. Neque sufficit, quod mulier sit dotata, Ruin. conf. 186. num. 11. & 13. volum. 1. Sed tunc res revertitur ad dominum directum, Roland. à Vall. d. conf. 23. numer. 52. & conf. 26. numer. 3. quæ propterea nec tuta conscientia, nec validè per concordiam, aut aliàs preces, vel amoris conjunctione, ut in personam minimè comprehensam transeat, permitti potest.

17. Minusque suffragatur ꝑ quod esset de sanguine ultimi investiti defuncti, quia requiritur, quod sit hæres universalis, & in universum jus succedat, Paris. conf. 20. numer. 28. conf. 16. num. 14. conf. 23. num. 189. cum seq. vol. 1. Alexand. dicto conf. 10. num. 8. & sequent. Menoch. conf. 194. numer. 1. 2. & 3. volum. 2. Natt. conf. 159. numer. 21. vol. 1. Roll. à Vall. dict. conf. 23. num. 44. & seq. vol. 1.

18. Præterea ꝑ quando mulier à masculo fuit exclusa, semper remanet exclusa, itaque moriente ultimo emphyteuta sine filiis, superstiti filii prioris emphyteutæ semel exclusi, emphyteusis dicitur ad ecclesiastiam devoluta, cap. 1. §. quia etiam, & ibi Ifern. Bald. num. 3. & Præp. tit. Episc. vel Abb. idem Bald. in cap. 1. numer. 2. de fil. nat. & matr. ad Morg. & Odofred. in summ. qui poss. succed. in seu & Bero. qui testatur,

Bbbb 3. hanc

hanc esset magis communem, *conf. 105. 21* ferè per totum vol. 1.

19 Secundo ¶ si emphiteusis legatur pro se, & hæredibus quibuscunque, aut quibus dederit, admittantur fœminæ descendentes, & etiam quæcunque personæ extraneæ, dummodo habeant illam qualitatem hæreditariam, quòd sint hæredes, Bald in l. cum virum. num. 2. C. de fidei commiss. & hanc esse communem opinionem testatur Soc. inter *conf. feud. | Brun. conf. 10. num. 11. Curt. lun. conf. 183. nu. 6. Cravett. conf. 256. n. 8. vers. his tamen*, Bero *conf. 107. n. 4. eod. vol. 1.* & post plures alios, per ipsum citatos hanc opi- 22
nionem, tanquam magis communem observari in practica testatur, Iul. Clar. in lib. 4. *sentent. §. feudum, quest. 9. n. 1* & in terminis in §. *emphiteusis, q. 28. vers. secundus est casus eod. lib. 4.*

20 Emphiteusis finita ¶ sine culpa emphiteuta, ut puta cursu temporis limitati, aut, finita generatione, ut quando emphiteusis conceditur ad primam, secundam, tertiam, vel ulteriorem generationem, quaeritur, an possit ipsemet emphiteuta, si vivit, vel eius filii, aut alii descendentes petere à domino directo, ut emphiteusim in eorum personam confirmet, aut renovationem concedat, ut post Rom. *conf. 22. n. 5. Dec. conf. 328. n. 3. vers. quibus tamen*, Alexand. *conf. 80. n. 20. lib. 1. Ruin. conf. 11. n. 18. lib. 1.* Affirmativam tuetur Iul. Clar. *sent. eo. lib. 4. §. emphiteusis, quest. 43. in princ.* eamque opinionem procedere, & habere locum, etiam in emphiteusi ecclesiastica, post Gozad. *conf. 86. num. 14.* & alios, quos ibidem citat, testatur idem Clar. in eadem *quest. vers. sed quæro*, Quam opinionem puto, veram de jure communi

antiquo, illud tamen ¶ fuit reformatum per extravagantem *ambitiosè, de reb. ecclis. non alien.* quæ ubique est usu recepta, ut testatur Bero, in *conf. 92. num. 30. vol. 1.* Quidquid obiter in contrarium prius tetigerit, in *conf. 32. n. 6. & conf. 83. n. 23. eod. lib.* & idem, quòd sic usu recepta, tenuit in *conf. 8. num. 40. & seq. vol. 3.* & Benint. in *decis Bonon. 13. n. 9.* quæ extravagans facit jus commune, ut formavit Rota Peregr. *decis 226 in vna Romana causa med. lib. 2.* quam sequitur Cæsar, de Graff. *decis. 155. aliàs 4. in fine de reb. ecclis. non alien.*

¶ Et quocunque casu cum evidenti Ecclesie utilitate, inspecto tempore renovationis, non autem antiqui canonis, ut per Oaded, *conf. 51. numer. 59. usque in fin. vol. 1.* Cæsar, de Graff. *d. decis. 135. aliàs 4. num. 1. de reb. ecclis. non alien.* & alios in *cap. 15. num. 3. vers. & nunc. tom. 1. citatos.*

23 Præmissa autem procedunt ¶ ex forma antiquarum concessionum, secus si aliter constet de mente Papæ concedentis, aut quando Papa apponit clausulam: volumus autem & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quòd finita tertia generatione, aut alio tempore in litteris Apostolicis expresso, omnia bona prædicta sublocatione hujusmodi comprehensa cum iuribus, & pertinentiis suis universis, necnon quibusvis melioramentis desuper pro tempore quomodolibet factis ad dictam ecclesiam pleno jure, & omnino revertantur, illique liberè cedant, absque eo quòd renovatio locationis hujusmodi quovis prætextu, vel causa ab aliquo peti, vel prætendi possit. Aut alia apponatur æquipollens clausula, ut à tempore Pij Papæ V. fe.